

<i>preek</i>	29 juni 2025
<i>thema</i>	Aan tafel bij God
<i>tekst</i>	Psalm 23:5a: U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand
liturgie:	Welkom thuis, hier mag je zijn (Sela: Thuis)
<i>begroeting</i>	
<i>gebed</i>	
<i>kinderen naar hun club</i>	The Lord's my shepherd, I'll not want (Opwekking 790 origineel)
<i>preek</i>	
<i>lezen Psalm 23</i>	U nodigt mij aan tafel (Opwekking 737)
<i>gebedspunten</i>	We lopen door seizoenen (Reisgenoten: Pelgrimstocht)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	
<i>kindermoment over het avondmaal</i>	
<i>geloofsbelijdenis in eenvoudige woorden</i>	kinderlied: Mijn God is zo groot (Op Toonhoogte 541)
<i>viering in twee kringen</i>	De Heer is mijn herder! (Liedboek 23b:1,4,5)
<i>zegen ingeleid met</i>	Geprezen zij God! (Liedboek 150a)

Psalm 23 is een populaire psalm.

Als ik bij iemand op bezoek ga, vraag ik aan het eind van het gesprek vaak: 'wat zullen we uit de Bijbel lezen?' Regelmatig wordt Psalm 23 uitgekozen, de psalm over de HEER die mijn herder is zodat het mij aan niets ontbreekt. Een jaar geleden heb ik (op verzoek) over deze psalm gepreikt. Ik ken Psalm 23 zo'n beetje uit mijn hoofd en ik ben vast niet de enige.

Kort geleden viel me iets op in deze psalm. En dat wil ik graag met jullie delen.

Eerst even een kort overzicht van Psalm 23.

Vers 1-4 gaat over de HEER als herder.

David zegt over de HEER als herder:

Deze herder zorgt dat ik heerlijk gras kan eten. Hij zorgt ervoor dat ik rustig water kan drinken. Dankzij Hem kan ik veilig van de ene plek naar de andere plek gaan. En ik hoef zelfs niet bang te zijn als het er onderweg dreigend uit ziet omdat de herder erbij is om voor mij te zorgen.

David ziet de HEER als zijn herder en hij ziet zichzelf als iemand die het aan niets ontbreekt dankzij de herder (waarbij het me opvalt dat David zichzelf wel *beschrijft* als schaap maar zichzelf niet een schaap *noemt*).

Na vers 4 laat David het beeld van de herder los.

In vers 5 en 6 gaat het niet meer over de HEER als *herder* maar over de HEER als *gastheer*.

David ervaart dat de HEER een ongelooflijk hartelijke gastheer is:

Deze gastheer nodigt David aan tafel. Deze gastheer zorgt dat David (die moe is van de reis, zweterig, uitgeput door de warmte van de zon) helemaal bij kan komen dankzij de olie waarmee de gastheer hem verzorgt. De gastheer geeft daarbij aan David een gastvrij onthaal met een beker die zo vol drinken is dat het bijna over de rand gaat.

Dit is zo heerlijk! Dit voelt als thuiskomen. Hier hoeft David nooit meer weg. Hier wil hij voortaan blijven want hier is hij thuis: thuis bij God!

Een mooie psalm is het. Maar één element heb ik nu overgeslagen.

Ik vermoed dat je het niet eens gemist hebt! Het gaat om een element uit vers 5. "U nodigt mij aan tafel, U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over." Wat sla ik nu over?

Bij David staat er nog tussen: “voor het oog van de vijand”. “U nodigt mij aan tafel **voor het oog van de vijand**, U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over.”

Dat David het in Psalm 23 over ‘de vijand’ heeft, dat vond ik niet zo’n prettig onderdeel en daar heb ik nooit echt aandacht voor gehad. Dat is veranderd.

Ik was namelijk bezig met het boek Openbaring waarvan de hoofdlijn is: de Heer regeert! en *jij bent veilig bij Hem*. Maar in het boek Openbaring gaat het ook steeds over de duivel die zich verzet tegen God die regeert; het gaat over de duivel die (in zijn verzet tegen God) z’n best doet om Gods dienaren aan te tasten zoveel hij kan en die daar allerlei mensen bij inschakelt om te zorgen dat Gods dienaren een moeilijk leven hebben; het grote doel van de duivel is dat Gods dienaren zich af zullen keren van God; daar komt zijn verzet uit voort. Maar alle verzet is vergeefs want de Heer regeert!

En toen kwam Psalm 23 bij me binnen, hoe precies, dat weet ik niet meer, maar het gebeurde. In Psalm 23 gaat het ook over vijandschap: vijandschap van de duivel (tegen God en mensen), vijandschap waarin de duivel kwade machten inschakelt (beesten die groot zijn en sterk zijn en tot veel in staat zijn n daardoor ontzag oproepen), vijandschap waarin de duivel allerlei mensen op sleeptouw neemt, vijandschap waar ook David onder te lijden heeft gehad, vijandschap waaruit David bevrijd is.

Die woorden over ‘de vijand’ zijn niet lastig maar juist waardevol! Dat heb ik ontdekt.

Je mag bij deze woorden denken aan gastvrijheid. Als een gastheer *zijn* huis openstelt voor gasten en *zijn* gasten mee laat eten aan *zijn* tafel, dan wil hij niet dat vreemden *zijn* huis binnendringen om *zijn* gasten weg te sleuren van *zijn* tafel en mee te nemen uit *zijn* huis om hen op een andere plek af te ranselen en misschien zelfs wel te vermoorden. Een goeie gastheer laat dat niet gebeuren want je bent *zijn* gast. Als je bij iemand te gast bent, ben je veilig. Daar mag je aan denken bij die woorden over ‘de vijand’.

Als je gastheer niet zo sterk is, loop je het risico dat wie tegen jou is toch nog een kans waagt om jou iets aan te doen. Maar als je gastheer sterk is (de sterkste van de hele wereld), dan weet ieder die jou haat en die ook jouw gastheer haat: het gaat niet meer lukken om jou te pakken te nemen want de gastheer beschermt je en die bescherming is waterdicht.

Bij God ben je veilig. Je bent welkom aan zijn tafel want “U nodigt mij aan tafel”.